

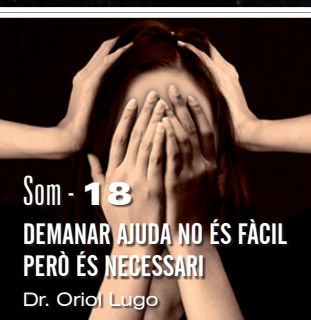
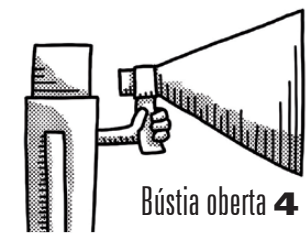

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 414 | gener 2023

PER UN ANY
PLE DE DESITJOS
COMPLERTS

Revista mensual de Gent del Masnou, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada
Martí Duran @dufepoto

Disseny i maquetació
Estudi Santielena

Publicitat
Santi 699 775 558

Imprimeix
Imprimeix

Tiratge
2.500 exemplars

Edita
Gent del Masnou

Dipòsit legal
B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9 - 08320 El Masnou
T. 931 268 220
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de

Ajuntament del Masnou

Editorial

ANY NOU D'ESPERANÇA

Segons la cultura i el calendari lunar xinès, el 2023 és un any del conill, que comença el 22 de gener i acabarà el 9 de febrer de 2024. El conill és un símbol de longevitat, pau i prosperitat i es preveu que el 2023 sigui un any d'esperança.

El 2022, en canvi, no podia anar pitjor. Segons aquest calendari, era l'any del tigre, que simbolitza la força i la valentia. No va servir de gaire aquesta força. Poc podem pensar que fosun any de guerres, de sequeres, d'inundacions extremes i altres calamitats. El "tot anirà bé" que proclamàvem esperançats durant la pandèmia, s'ha transformat en un desig de "tant de bo no empitjori", doncs el 2022 ens ha regalat drames humanitaris, migracions, desproveïment d'aliments bàsics, crisi energètica, el cost de vida desbocat i un no parar de desgràcies.

Una font d'aquestes calamitats és, sens dubte, la guerra d'Ucraïna, provocada per l'ànnsia d'expansionisme de les potències militars i econòmiques i la desmesurada ambició i d'enriquiment dels fabricants d'armes.

Aquí, a la pell de brau, tampoc avancem en matèria de drets humans ni en la consolidació de la democràcia. Els progressistes espanyols, que van beneir les intervencions dels tribunals en el procés per la independència de Catalunya, ara veuen estorats com certs tribunals frenen les lleis que el "gobierno más progresista de la historia" vol tirar endavant. Potser ignoren qui realment "talla el bacallà" a Espanya?

Però no tot va malament. La ciutadania és solidària. Malgrat la llufa que ens va penjar Espanya de que els catalans som garrepes, anem demostrant dia a dia un alt nivell de generositat. S'assoleixen any rere any rècords de recaptació en campanyes com la del banc dels aliments o la Marató de TV3. On no pot, no sap o no vol arribar l'administració, el poble català és generós.

Albirant el futur, vull veure signes d'esperança, precisament en la joventut, que sorprenen gratament, pel seu alt nivell de preparació, per les seves idees molt clares respecte de l'ecologisme, la seva manca de prejudicis racials, entre altres virtuts. No tot el jovent és menfotista. Ens van sorprendre gratament els músics de la Ohio Big Band de Mataró, en el concert de Nadal de la Coral Xabec, fardada de músics molt joves i molt ben preparats, fruit de la seva dedicació i de moltes hores d'assaig. ✨

DES DE GENT DEL MASNOU US DESITGEM UN FELIÇ ANY 2023

El President

dibuix
pintura
ceràmica
escultura
torn
serigrafia
fotografia

Blanc de guix

educació artística
pensament
interdisciplinar
contemporani

Buenos Aires núm. 20 - El Masnou
blancdeguix@gmail.com • 654 330 889

#vitaminespelcervell

Vols rebre
la Revista
a casa

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. **Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes.** Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

UN PAS ENDAVANT....

Tots nosaltres estimem el nostre país, cadascun de nosaltres, ha format o creu amb un projecte de construir el futur, respectant els drets humans i individuals per a Catalunya. Segur ben segur, que no coincidim, malgrat les bones intencions, amb altres persones que, amb els mateixos ideals, tenen una visió diferent per al futur,. Per això es fan eleccions, això es diu democràcia.

Cal reflexionar, doncs, amb el que hem fet i el que cal fer, obrint portes al diàleg, sabent escoltar a tothom, amb justícia i pau, sense confrontació, amb tarannà progressista, amb esperit constructiu i obert per a decidir el nostre futur en unes eleccions que s'apropen..

Que la serenor, la sinceritat, la pau, la concòrdia i la bona harmonia, siguin el fonament del "seny", que junt amb el treball, ens ha distingit al llarg dels segles, i ens porti al futur de benestar i prosperitat que desitgem, per a viure en pau, i sense confrontació.

Que l'any que comencem obri les portes a un nou l'horitzó desitjat pel nostre país, Catalunya, gran nació, coronada pels cims petris de Montserrat, i ba-

nyada per les aigües blaves de la Mediterrània als seus peus.

És el meu desig, ple d'esperança, de conquerir el millor pel nostre petit país, no ho dubtem, si ens hi posem amb molta fe, vencerem.

Doncs, un pas endavant!!!..

Joan Garrit i Bruguera
Alella

QUE QUÈ PASSA AMB EL PATI DEL CASINO?

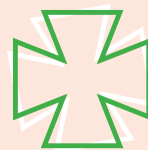
El Casino del Masnou és una associació sense ànim de lucre creada sense aportació de diner públic. S'hi fomenten tota mena d'interessos cívics, culturals, recreatius i esportius oberts a tothom i actua amb un alt concepte de la responsabilitat social. Tothom pot formar-ne part i gaudir-ne; només cal atendre les despeses de manteniment, de personal, els impostos (p.e. els municipals), etc. i per això cal contribuir-hi amb una quota econòmica mínima. Expropiar-ne el pati només aporta inconvenients i perjudicis per a tothom; fer-hi una plaça no ampliarà l'espai verd per la senzilla raó que aquest ja existeix gràcies a haver-lo preservat de tot tipus d'especulació urbanística.

Davant dels processos endegats per

l'Ajuntament, el Casino va presentar un contenciós davant del T.S.J.C., encara pendent de resoldre. Seria del tot prudent esperar la seva resposta perquè estem davant d'una anunciada crisi i un futur econòmic molt complicat i l'alt tribunal pot obligar l'Ajuntament a retornar l'afer a la casella de sortida i això significaria refer tot allò que hagués desmuntat i aquesta càrrega l'hauria d'assumir el contribuent. Recordem també que la valoració de la indemnització oscil·la entre els 3.423.000 € que el Casino acredita, davant dels 235.000 € que estableix l'Ajuntament.

Remarquem que, en cas de pèrdua del pati, es crearien danys irreparables degut a la pèrdua del valor patrimonial del conjunt, una possible baixa de socis i, sobretot, que l'edifici i el teatre quedarien exposats a tot tipus d'actes vandàlics o delictius per l'absència de protecció. Ja fa anys que el Casino proposa substituir el mur del carrer Tomàs Vives per una reixa, com a Can Malet p.e. i no enderrocar el frontó, els vestidors i les pistes de pàdel i, així, en comptes de tenir un pati o una plaça, hi hauria un jardí.

Joaquim Pera Crusat
President del Casino del Masnou

Farmacèutics del Masnou

365 dies al seu servei

Gener 2023		
1	diumenge	Ocata
2	dilluns	Viamar
3	dimarts	Domínguez
4	dimecres	Aymar
5	dijous	Riera
6	divendres	Riera
7	dissabte	Fàbregas
8	diumenge	Fàbregas
9	dilluns	Domínguez
10	dimarts	Aymar
11	dimecres	Ocata
12	dijous	Riera
13	divendres	Fàbregas
14	dissabte	Viamar
15	diumenge	Viamar

Gener 2023		
16	dilluns	Aymar
17	dimarts	Ocata
18	dimecres	Riera
19	dijous	Fàbregas
20	divendres	Viamar
21	dissabte	Domínguez
22	diumenge	Domínguez
23	dilluns	Ocata
24	dimarts	Riera
25	dimecres	Fàbregas
26	dijous	Viamar
27	divendres	Domínguez
28	dissabte	Aymar
29	diumenge	Aymar
30	dilluns	Riera
31	dimarts	Fàbregas

Febrer 2023		
1	dimecres	Viamar
2	dijous	Domínguez
3	divendres	Aymar
4	dissabte	Ocata
5	diumenge	Ocata
6	dilluns	Fàbregas
7	dimarts	Viamar

Horaris de les farmàcies del Masnou

	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - Almeria 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - JF Kennedy 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
RIERA - Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Prat de la Riva 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

REPARACIÓ DEL CALÇAT

Antonio

- Canvi de cremalleres en botes, bosses, motxilles, jaquetes i pantalons
- Plantilles
- Cremes i tints per a la pell i l'ant
- Productes especialitzats

935 407 588 - Francesc Macià 87

(al davant de l'escola Ferrer i Guardia)

López Espín

Construccions López Espín S.L.

US DESITJA FELIÇ 2023

626 583 618 • Tel/Fax 935 557 897

lopez-espín@hotmail.com

08320 El Masnou

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 | **93 555 10 60 • 93 555 17 61 • fax 93 555 28 90**

08320 El Masnou | **www.finespuig.net • info@finespuig.net**

PER UN ANY PLE DE COLOR!

Jordi Fontseré

657 88 92 14

SPORTWASHING

Pep Parés

(Esport per netejar la imatge)

El dia s'aixeca tèrbol i la boira baixa fa que els núvols s'ajegin vagarosos sobre els arbres i les plantes. Els passos d'aquell home tenen un so cruixent quan esquerden el pa compacte d'herba i gel cristal·litzat. El camí mena a una petita barraca amb paret de pedra i fusta. Un arbre proper té paperines fetes amb fulles i una petita canyeta clavada al tronc. Contenen un suc marronós. Hari n'agafa una i la guarda entre els dits amb cura per a no vessar-la. Obre la porta de la casa i l'envaeix l'olor de té i patata bullida. La dona sosté el nadó amb mocs encartonats que li omplen la cara. Avui, com quasi cada dia, dinaran patates bullides o arròs barrejats amb el suc aspre de la paperina de l'arbre que almenys canvia el gust de la monotonia. I el té, que no alimenta gaire però escalfa bé les mans.

Des de fora, la casa sembla compacta. Des de dins, és tot un colador de la llum del dia que entra per infinites esquerdes i forats, com un firmament invertit. L'únic caliu l'ofereixen moltes capes de roba vella sobre el cos o arraulir-se dins de pesats cobrellits per submergir-s'hi i passar la nit.

La família d'en Hari continua suportant les misèries persistents que escurcen la vida o l'allarguen penosament.

Dies més tard, un cosí de la família comenta a en Hari que se'n va a treballar a Qatar, a les obres del

Menjar a taula | foto PEP PARÉS |

Dos joves nepalès | foto PEP PARÉS |

Mundial de Fútbol. En Hari ho explica a la seva dona i la família. Tots estan disposats a ajudar-lo en les despeses del viatge perquè entenen que els ho tornarà quan arribi de Qatar amb els estalvis ben crescuts.

El seu cosí se'n va quinze dies abans que ell. S'ha vist forçat a demanar un préstec als usurers que negocien al centre de Katmandú. No hi entén gaire, de números, però li han jurat que li donen amb molt bon interès. A penes sap llegir. Una organització opaca nepalesa li arregla els papers per treballar a Qatar a canvi d'una comissió i de representar-lo davant les empreses que treballen legalment a l'emirat.

Hari i el seu cosí es retroben dos mesos més tard. Tots dos són víctimes de la Kefala, una llei esclavista antiga que obliga els treballadors a entregar el passaport o la Visa als seus amos i a necessitar el seu permís per trencar el contracte o sortir del país. Després de centenars de morts en accidents en la construcció d'infraestructures i estadis per al mundial de futbol, ara els permeten descansar des de les dotze fins a les quatre de la tarda, quan la temperatura pot arribar a més de cinquanta graus.

Han de pagar l'allotjament a preus desorbitats i en condicions insalubres d'amuntegament. Molts moren de malaltia. Els sous no es paguen sempre a final de mes i tots viuen situacions de penúria extrema. No poden ni enviar diners a casa. En Hari i el seu cosí s'adonen de l'esclavatge en què viuen i decideixen sortir del país però els ho prohibeixen.

Emmalalteixen i, tement una possible mort, les autoritats els deixen sortir cap a Nepal, però abans han de liquidar tots els deutes amb els que han

subcontractat la seva representació legal. No tenen prou diners. Malgrat tot, poden sortir.

Quan arriben a Katmandú, Nepal, surten per dues portes diferents. El cosí dins d'un fèretre taronja i ell per la porta dels nepalesos. Quan al préstec de Katmandú, els usurers descobreixen que el cosí és mort. Ara estan investigant com poden arribar a casa seva per reclamar el deute a la família. Hari recupera la salut i treballarà molt temps per tornar els diners als seus parents. (*)

El dos de desembre de 2010, alts dirigents de la FIFA, pacten oferir al xeic Tamim bin Hamad Al Thani, amo i senyor de Qatar, el Mundial de Fútbol 2022. De forma estrambòtica tallaran pel mig les lligues tradicionals de molts països del món per poder celebrar l'esdeveniment a la tardor, quan la temperatura a l'emirat és més benigna. Tot a canvi dels petrodòlars. Per al govern de Qatar suposarà també un rentat d'imatge internacional de la seva fèrria dictadura de trets medievals. D'això, en anglès se'n diu Sportwashing (esport per netejar la imatge).

Després de molta pressió internacional, les autoritats de Qatar van eliminar la Kefala, que ofegava els treballadors, però ningú va aconseguir un tracte digne per als obrers estrangers que van continuar amb uns sous de misèria en el país amb la renda per càpita més alta del món. *

Estadi de Futbol de Qatar. Foto d'Internet lliure de drets d'imatge

*Història inventada per l'autor a rel d'experiències personals al Nepal. Tot el que s'explica està documentat en informes d'ONG's com Amnistia Internacional i Human Right Watch.

EL MASNOU ASSESSORS SL

Assessoria d'empreses i particulars des del 1984

**Assessorament i gestió fiscal, comptable i laboral
Assessorament jurídic mercantil
Herències, donacions**

Torrent Vallmora, 16 local - 08320 El Masnou
935 400 673 • tonitrillo@elmasnouassessors.cat

BRMAAAAAAAAAAAAA!

Arts escèniques: espectacle de poesia de Maria Sevilla Paris

“El Brama és una emoció que volem transmetre”

Núria Fusellas i Santi Duran

Eenguany ha estat la tercera edició del Brama Festival de Creació Contemporània del Masnou, organitzat conjuntament entre l'Associació Blanc de Guix i l'Ajuntament del Masnou. En Xavier Rodríguez Martín n'és el comissari, a més de President de l'Associació, professor i artista.

Xavi, en quin ordre posem això?

En cap, va tot a la vegada. No hi ha dissociació. Tot és nodreix de tot. Les idees van d'un lloc a l'altre, de l'artista al profe i a la inversa.

Professor d'institut?

Si, a l' ESO: el de plàstica de tota la vida.

Que és això del Brama?

És un Festival de Creació Contemporània, en realitat una cosa molt ambigua. Ve de la necessitat de deslocalitzar les pràctiques culturals de Barcelona i dur-les a altres indrets i municipis. És el resultat de l'amor i la passió cap a les pràctiques contemporànies i la voluntat de fer-les immigrar cap al lloc on soc i poder-les apropar a la gent que estimem els que formem part de Blanc de Guix i del Brama.

Quins esdeveniments i activitats

Hi ha una espurna inicial, una emoció que volem

transmetre, i a partir d'aquí surt una exposició, que serien les arts visuals, surt un Festival fet a Blanc de Guix amb música, performance, surten conferències, surten xerrades...

Exposició “Corazón, reblog” un diàleg entorn la “malaltia” i el “benestar”

Festival Brama amb Dj Kaposky

Molt divers i complex

És un espai de pensament i d'investigació artística. Un temps i un espai per poder repensar el món des de l'art contemporani.

És la tercera edició del Brama, però aquest és hereu d'un primer festival, el Llucifest. Com van ser els primers passos?

Només durava un cap de setmana i tot es feia a Blanc de guix. Hi havia una exposició d'art contemporani amb artistes de Barcelona per obrir una mica el camp de visió al nostre poble.

Què vols dir?

El Masnou sempre ha tingut una manera

d'entendre l'art des de la modernitat. La postmodernitat, és a dir, totes aquelles formes artístiques que surten a partir dels anys 60 no estan contemplades al poble, perquè realment és i era un poble burgès on no hi tenia cabuda altres formes de ser i estar en el món.

Explicat.

Jo soc del Masnou, hi vaig néixer, faig vida, me l'estimo, aquí està la meua vida... Però Masnou no ha estat un poble acollidor per segons quines classes socials en el seu moment. Aquesta

Taller estampació serigràfica

BRAMA!
FESTIVAL DE CREACIÓ CONTEMPORÀNIA DEL MASNOU

Aquest any al Brama hem pogut comptar amb la presència de Núria Gómez Gabriel a cura de “corazón, reblog” exposició col·lectiva sobre la malaltia i el benestar, amb Maria Ruido, Bea Regueira, Maria Alcaide i Maria Sevilla Paris. La projecció de la pel·lícula història potencial de Francesc Tosquelles, Catalunya i la por (2021, 135 minuts) i col·loqui amb la directora, Mireia Sallarès. Diferents tallers com exploració a través del fang per a joves, a càrrec de Rut Oliver, art teràpia per a joves, a càrrec de Sàskia Ferrer i natura, art i benestar emocional, a càrrec d'Aithne Ferrer. La performance d'Eloy Fernández Porta & Eloi El Bon Noi presenten los brotes negros. I dins el festival brama a blanc de guix taller de serigrafia, recital de poesia amb Àlfrica G. i Maria Sevilla i les actuacions de Joan Colomo, Yuhuniversia, The Judinnis i Eli Kapowsky sota la direcció de Txapu. Amb la col·laboració de La Magnòlia Taverna, Fundació la Calàndria, l'Ajuntament de Masnou i el suport de moltes veïnes de forma altruista i desinteressada.

Públic del concert de "The Judinnis"

herència de mar en forma de capitans del Masnou em sembla molt bé. Jo vinc del barri de "Los Bloques". On és l'herència de la meva mare?. Una dona de classe baixa sense estudis que treballava a Can Xala.

Per tu ha estat diferent.

Jo he tingut l'oportunitat, en els anys 80 i 90, de viure en un socialisme, de poder estudiar i tenir beques i tenir una forma d'estar en el món diferent. Que vull traslladar al meu poble, perquè canviï? Vull que tingui formes diverses d'entendre el municipi, que no sigui la lectura de sempre. N'hi poden haver moltes.

Tot això lliga amb el Brama com a proposta alternativa.

Efectivament. Tot allò que trobo que transgredeix, intento apropar-ho al poble. El Brama té la intenció de contravenir, trencar amb allò establert i clar això ens passa factura, demana valentia i sovint costa. Ens desgasta, crea inseguretats, neguits... Has d'estar molt fort per dur la contrària als darrers tres segles d'història, per baixar de "Los Bloques" fins al Masnou.

El Masnou, però, ha crescut molt, i potser ha trencat amb aquesta realitat. No creus?

El Masnou és el cinquè municipi de tota Espanya amb més estudis superiors. M'ho va enviar una amiga perquè diu que sempre estic parlant de tot el contrari. En realitat, el Brama és recuperar "la otredad", la història que no expliquem o que no ens han explicat, l'ombra, l'altre espai.

Els marges. Respecte això que ens comentes dels estudis universitaris, segurament té que veure amb la nova població que ha acollit el Masnou: immigrants europeus, població de Barcelona amb un nivell socioeconòmic alt,... Blanc de Guix, el Brama, jo com artista, jo com a profe,...sacsejar, parlar de raça, de gènere i

de classe social. Hi ha coses que no s'estaven explicant, només en fa deu o quinze anys que s'estan explicant aquestes noves històries

També hem oblidat les antigues, el sentit i significat de tradicions. Aleshores, on som?

El proto. Per exemple, que els nanos no estudiïn religió, com pot ser? Si és d'on parteix la nostra cultura. I jo soc ateu, però cal saber d'on partim.

No conèixer d'on venim ens converteix en ignorants.

Els nostres valors estan basats en l'ètica i moral jueu-cristiana. Si no saps d'on bé la pena, de la culpa no podràs desfer-te'n.

No s'estudien les diferents religions?

Sembla. Però jo ho faria en profunditat. Una assignatura que es digués "Ètica de la moral jueu cristiana" perquè entenguéssim els nostres valors.

Si, te a veure amb els valors, i amb la història, i amb l'urbanisme. La majoria de nens no sap que són i per a que serveixen les esglésies. D'on venen els cementiris i per què estan plens d'àngels. Per què la nit de Nadal, Carnestoltes, per què el Halloween, Setmana Santa? Tenen una història que passa per la religió i un origen pagà que té que veure amb solsticis i equinoccis. Saber-ho ens faria molt bé. Estats Units, Hollywood se'ns ha menjat.

A això se li diu neoliberalisme. I contra això treballem des de Blanc de Guix i des del Brama. Aquest any hi ha hagut documentals, recitals

Performance Eloi Fernández Porta i Eloi Bon Noi al Espai Escènic Ca n'Humet

Sopar Brama a càrrec de la taverna La Magnòlia

de poesia, música, tallers ... tot des d'un altre lloc. I dels primers que hem tingut en compte les polítiques artístiques econòmiques

Aquesta despesa que es dona a l'artista per producció ha estat una batalla que hem tingut conjuntament amb la tècnica i tècnic de cultura, recolzada per la regidora.

Sí, vam començar amb l'Elena i el Gabi a fer molt bona feina, i hem continuat amb la Sònia i el Gabi. Blanc de Guix i l'equip de cultura de l'Ajuntament mica en mica hem anant transformant les arts visuals del poble. De manera desinteressada, amb la Sala de l'Espai Casinet, amb el Llucifert i després amb el Brama, ...

I amb tantes coses. És el tarannà de Blanc de Guix, el nostre! Moure, sacsejar, millorar el nostre poble en la direcció que a nosaltres ens agrada, la de l'art, l'educació i la cultura.

Com he dit abans, explicar les altres històries, les no hegemòniques, per mi és això l'art. L'art és una forma de pensament a través de lo físic. Donar lloc a altres veus.

Aquest any Salut mental

Al final ha sortit rodó. L'exposició a l'Espai Casinet ha estat intensa, més aviat era un assaig. Després a La Calàndria amb el documental del Tosquelles de la Mireia Sallarés i la Joana Masó, a Can Humet amb el Eloi Fernandez Puertas que ens duia a la Performance... Història, memòria, cos, diferents dimensions. I diferents tallers on podíem experimentar totes aquelles accions. I arriba el

Festival i després de la poesia, ho agafem tot i ho ballem. Aquesta part final, la del ball, és molt important perquè també és cultura.

Quanta gent creus que va la Festa a Blanc de Guix?

Més de 700 persones. Si no estem fent un bé pel Masnou, amb gent ballant, expressant-se, xerrant, fent comunitat. En si mateix, ja és una acció artística per millorar l'estat emocional, sense problemes, només estimant-se.

Els beneficis de l'art. Quedar-se en blanc. Deixar espai al buit, per omplir-nos de nou.

Això és la Festa. Buidar-se i connectar amb l'experiència del tecno, del ball, de la conversa.

La música és el llenguatge dels àngels, el llenguatge per arribar a connectar amb l'univers.

Espais, com aquest mateix, on poder parlar lliurement, riure, divagar, amb ganes, sense por.

Sense tortura. La tortura dels mitjans de comunicació, de les xarxes socials, de la pressió social.

Son eines de control que ens capen, una obsessió pel control. Poder parlar, i equivocar-nos sense que hi hagi conflicte. Que l'altre et pugui rectificar i tu acceptar-ho i continuar. Deixar d'estar enfadats, tristos, plens de por. Pensament i alegria.

Bon desig per aquest any. I accions com ara el Brama contribueixen que això sigui així. Felicitats i per molts anys! *

Històries de la vila

Joan Muray

Comencem per saber exactament què vol dir calma chicha, d'on prové el mot i el seu significat.

Per a nosaltres, especialment els de marina, és un mot que l'hem sentit sovint, referint-se a quan la mar està calmada del tot, allò que també en diem estar com una bassa d'oli o com un mirall. A més, és una expressió castellana, ja que els documents on apareixia, dels temps de la marina de vela, era obligatori escriure'ls en aquell idioma. S'usava per expressar quan la mar estava calmada del tot, que no bufava ni un alè d'aire.

Segons els entesos, el mot no és gaire antic, ja que consta que fins al segle XVII, i també al següent, el XVIII, per expressar el que se'n va dir després calma chicha, en deien la mar en calma. I aquest mot, calma, que també en català s'escriu i pronúncia igual, va sorgir del grec, karma, que en llatí es va dir cauma, i que significa calor sufocant, ja que quan la mar està calmada, sense ni gota d'aire, fa una calor pràcticament asfixiant.

Les primeres anotacions on apareixia la calma chicha són del 1821-1831. Però encara no sabem d'on prové chicha. En realitat no se sap del cert, però sembla que podria ser que la pronunciés un mariner francès, que en trobar-s'hi, va dir que era una calma chiche, ja que chiche en francès vol dir avar, i per tant, la calma absoluta seria una calma avara de vent.

Els mariners, tant els nostres com els castellans, l'adoptaren i degué derivar en chicha, per definir aquest tipus de situació; seria com dir que la natura era avara de vent.

Aquest, diguem-ne, pròleg, és per explicar el que un capità del Masnou, en Salvador Millet i Pagès,

“CALMA CHICHA”

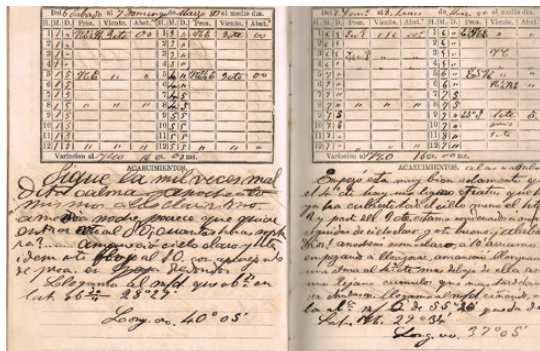
de Can Xiquet (el Masnou 1853-Barcelona 1915), germà gran del músic, compositor i director Lluís Millet i Pagès (el Masnou 1867-Barcelona 1907), fundador de l'Orfeó Català, va escriure en un dels seus quaderns de bitàcola.

Salvador Millet va estudiar a l'Escola de Nàutica de Barcelona, esdevenint primer pilot i després capità. Va viatjar en un principi sovint a Amèrica, com en el viatge que ens ocupa. Més tard, durant set anys feu la ruta de les illes Filipines, en la Companyia Transatlàntica. També va publicar llibres de nàutica, com ara: Problemas sobre la navegació astronòmica (1883) i Manual práctico del desvío de la aguja magnética (1892).

El quadern de bitàcola on apareix l'expressió calma chicha pertany a un viatge que va fer el capità Salvador Millet, en la seva pollacra goleta Araucana, viatge que va durar 281 dies o singladures.

Aquesta pollacra goleta havia estat construïda a les drassanes del Masnou el 1851 pel mestre d'aixa Pere Sust. Les seves característiques eren: eslora, 80 peus; mànega, 23 peus, i puntal, 10,4 peus. El seu pes com a mesura equival a 30,48 centímetres. El seu tonatge era de 115.

El seu nom, Araucana, feia referència a la terra dels araucans, una de les múltiples ètnies de Sud-amèrica que va patir la invasió dels espanyols. Es troba entre les actuals repúbliques de Xile i l'Argentina. Malgrat les persecucions i el genocidi, són actualment quasi un milió, repartits entre amb dues repúbliques, dels quals quasi mig milió parlen la seva llengua.

Pàgina del quadern de bitàcola on apareix un dels escrits

L'autor, el capità Salvador Millet i Pagès (el Masnou 1853-Barcelona 1915)

A mitjans del segle XIX, però, el poble araucà encara va sofrir una forta envestida econòmica i militar dels governs de Xile i Argentina, per apropiari-se de la riquesa agrícola d'aquest poble. D'aquí que, al Masnou, alguns dels armadors i capitans, que simpatitzaven amb les lluites d'aquest poble, van posar als seus vaixells noms araucans.

Els Millet (Xiquet), posaren al seu vaixell el nom global d'aquest poble, Araucaria. Els Millet (Fita), el nom del seu principal cabdill, Caupolican. Els Bosch (Quirolí) posaren el nom d'un altre dels seus herois, de les terres Rengo. Joan Bertran i Marià Serra posaren al seu el de Lautaro, un altre dels seus cabdills. Pau Sensat i Estapé batejà el seu amb el de Nuevo Lautaro. I la família Bertran posaren al seu vaixell el nom de Maypo, una llengua del poble araucà.

I ara anem a veure com va ser el viatge en el qual trobaren la calma chicha. Va sortir del port de Barcelona el 9 de desembre de 1879, amb direcció a Trinidad de Barlovento, una de les illes de l'actual república de Trinidad i Tobago, a les Antilles menors, on va arribar el 13 de gener de 1880. O sigui que va estar 36 dies navegant, passant totes les festivitats de finals de desembre i començaments de gener en alta mar.

Des de Trinitat, o millor dit des de la seva capital, Port of Spain, en va sortir el 7 de febrer d'aquell 1880, per tant s'hi va estar 25 dies, fins que va trobar càrrega, i aleshores en va partir cap a Saint Thomas, a les Illes Verges, on va arribar el dia 11. Aquest cop el viatge va durar 5 dies.

De Saint Thomas en va sortir el 16 de febrer cap a Agranza, arxipèlag de les illes Canàries, a la província de Las Palmas, al nord de Lanzarote. La

travessia va durar 34 dies, i hi va arribar el 21 de març d'aquell 1880.

La quarta part d'aquest viatge comença a Tiñosa, Fuerteventura, illes Canàries, el 9 d'abril, i es va dirigir a Güiria, Veneçuela, on varen arribar el 30 d'abril, amb un total de 22 dies de travessia.

Família Millet, de Can Xiquet

De Güiria partiren el 24 de juny (observa que s'hi varen estar quasi dos mesos; era usual quan no trobaven càrrega). Aquest cop es dirigiren cap a Vigo, Galícia, on arribaren l'1 d'agost, després de 34 dies de travessia. I finalment, sortiren de Vigo l'1 de setembre, rumb a Barcelona, on van arribar el 15.

En total, tal com ja he dit al començament, varen estar voltant per aquests mars de Déu 281 dies.

Quant als dies que els va durar la calma chicha, els va començar

el dia 19 de febrer de 1880, així com el següent, descansà un dia i va tornar a aparèixer el 22. Després va saltar tres dies i tornà el 25. Els deixà descansar, és un dir, ja que en els dies intermedis varen tenir temporal de mar i de pluja.

Però quan fou més potent fou els dies 5 i 6 de març, tant que al quadern de bitàcola hi apareixen escrits així: Continua esta con la puñetera calma, i el darrer dia, diu: Sigue la mil veces maldita calma.

Això ocorregué al viatge que feien entre les Illes Verges i les Canàries, en ple Atlàntic. Aquests entrebancs en què no bufava ni un bri de vent, el problema que els causava no només era no poder arribar més o menys en els dies prevists, sinó també perquè, segons el que fos la càrrega, se'ls podia malmetre, i no en parlem dels queviures i l'aigua. *

FELIÇ
2023

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme

93 555 69 03 • www.meslloc.com

Raquel Martín Grau • prensa@premiozampa.org

El premi Zampa reconeix el projecte “Demotanasia”, d’Adra Pallón, en la seva segona convocatòria

El Premi de Fotoperiodisme Héctor Zampaglione, en la seva segona edició, ha estat per al projecte “Demotanasia” del fotògraf gallec Adra Pallón. Així ho van decidir les comissàries i professionals de la fotografia Silvia Omedes, Arianna Rinaldo i Sandra Balsells, que formaven el jurat d’aquesta convocatòria que ja s’ha consolidat en el circuit del fotoperiodisme i la fotografia documental estatals.

“Demotanasia” documenta el procés de despoblació de les zones rurals gallegues, la situació de les persones que resisteixen en aquests territoris despoblats i els reptes diaris als que s’enfronten els seus veïns i veïnes. Toca temàtiques com l’autonomia residencial, l’abandonament de les persones grans, la precarietat en el sector agrícola i els problemes mediambientals.

El 12 de novembre, al Cinema La Calàndria del Masnou, els 10 finalistes del premi van presentar els seus projectes a la pantalla del cinema, davant del jurat i d’unes 150 persones assistents. En paral·lel es va organitzar una exposició amb les propostes finalistes, en una jornada que reivindica el valor i aportació social del fotoperiodisme com a gènere.

L’anunci de la proposta guanyadora ha suposat el punt culminant de les jornades. Sandra Balsells, encarregada d’anunciar el guanyador, va recalcar el valor afegit que suposa que els propis fotògrafs defensin els seus projectes i tinguin un espai per

EL PREMI ZAMPA

El fotògraf gallec Adra Pallón, guanyador

explicar-los. També va insistir en la qualitat dels projectes finalistes, que va fer molt difícil la tasca del jurat de triar només un guanyador.

Per a la selecció guanyadora, Balsells va argumentar que el projecte “Demotanasia” consta de moltes capes i documenta la punta de l’iceberg de moltes realitats que encara que semblin diverses, estan entrelaçades. Va destacar que és una proposta que “es mastega, es respira i s’olora” i que és un “treball humil, humà i pròxim” que va emocionar al jurat.

Per la seva banda Adra Pallón, en el seu agraïment, va animar a continuar “lluitant i parlant dels temes que tenim al costat”, que hi ha realitats complexes molt a prop nostre i que “explicar això és necessari”.

Durant l’anunci del guanyador també va ser present Jaume Oliveras, alcalde del Masnou, que va recalcar que el premi Zampa s’ha consolidat com a guardó de referència estatal en el sector del fotoperiodisme, destacant que és un “esdeveniment cultural de primer ordre i d’alt nivell.”

Amb el doble objectiu de retre homenatge al fotoperiodista i activista Héctor Zampaglione (1942-2019) i donar visibilitat als treballs fotoperiodístics i documentals realitzats per fotògrafs residents a l’Estat espanyol, el Premi Zampa ha aconseguit des de la seva primera edició el suport i l’interès dels professionals i institucions de fotoperiodisme i de fotografia documental.

El Premi està organitzat per l’Associació Fotogràfica del Masnou (FEM), l’Ajuntament del Masnou i la Fundació la Calàndria, amb la col·laboració i el suport del Sindicat de la Imatge UPIFC, Photographic Social Vision, Diputació de Barcelona i Logística Humanitària. ✱

TASTADORS DE MENJARS

Albert Vidal
Font: Revista Sàpiens nº 246

Des dels emperadors romans fins avui, els poderosos han temut per la seva vida més que qualsevol altre ésser humà. Apart d'estar pendents d'un possible perill d'atemptat, la por de ser enverinats ha estat comuna a la majoria dels màxims dirigents d'un país.

Sembla que ja Alexandre Magne morí enverinat per la ingesta accidental de bolets; i conegut és el cas de Claudi, també emmetzinat mitjançant bolets mortífers, possiblement de l'espècie *amanita muscaria*, que fàcilment es pot confondre amb una altra de la mateixa família, l'*amanita caesarea*, del tot inofensiva i que, aleshores, era el bolet més preuat pels romans.

De manera que, per protegir-se de possibles i nocives sorpreses, van idear un escut protector en forma de tastador, un servent, generalment un esclau llibert, el qual menjava una mica de cadascun dels plats que servien a taula i, si no es moria, podia començar l'àpat. Pensaven que tots els verins eren d'efecte immediat i no imaginaven que podien actuar amb retard.

Durant l'edat mitjana i moderna, continuà la pràctica i l'ofici de tastador, encara que també es fessin servir gossos.

Ja a l'època més actual, se sap que Hitler disposava d'un servei format per quinze dones àries que tastaven el menjar destinat al mandatari a les vuit del matí i, si no emmalaltien en les hores següents, es podia servir. Les tastadores havien de ser àries, no jueves, perquè es considerava un alt servei a la pàtria –morir per la pàtria–, indigne per a una dona jueva.

Amanita Muscaria

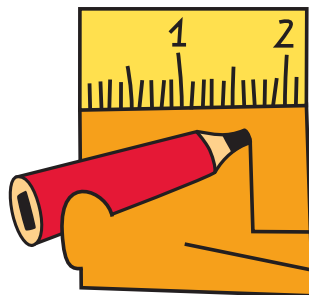
George Bush es portava l'aigua i els condiments de casa quan menjava fora i el personal de seguretat supervisava minuciosament la preparació dels aliments. Barack Obama també tenia tastadors al seu servei i sembla que també en té Vladimir Putin.

Però, què passa amb els reis d'Espanya? Quan mengen fora de casa, un equip de Sanitat s'encarrega de congelar una mostra de tot allò que se'ls servirà, de manera que, si passés qualsevol cosa, es podria investigar-ne millor la causa. També es guarda l'aigua, els vins i qualsevol altra beguda. Sembla que, en aquest cas, no hi ha tastadors, però tot està controlat i no s'improvisa durant l'àpat, només s'utilitzen aliments que hagi controlat Sanitat prèviament. *

FEMflocs fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

EL BRAM I LES URPADES DE SIMBA

Joan Muray

En un safari fotogràfic et pots trobar de tot, com és el cas dels lodge (hotels de la selva), amb tota mena de proteccions i adaptats perfectament a la seva funció, per tal que el visitant pugui gaudir dels animals salvatges sense que aquests siguin molestats.

Però ara us parlaré d'un que va servir per allotjar tota la troupe del rodatge d'una pel·lícula, Hatari, rodada el 1962 a Kènia amb John Wayne de protagonista. Hatari, en suahili, vol dir perill.

Doncs bé, aquest lodge estava format per un conjunt de cabanes de fusta, cadascuna de les quals tenia dues estances, on hi havia la cambra de dormir, un bany complet i un xic de sala d'estar. Les cabanes estaven separades les unes de les altres, i hi havia, a més, una gran cabana central, amb la recepció, menjador, cuina, etc.

En arribar ja ens varen avisar que de nit no sortíssim per res, que si teníem alguna necessitat, truquéssim per telèfon i ens ho solucionarien, ja que de nit, per aquell lloc hi rondaven tota mena d'animals i era perillós sortir.

La porta de la cabana era d'aquelles de dues fulles, partida per la meitat, com les dels estables de

cavalls. Aquí ja va arribar l'ensurt d'una companya de viatge, que va posar la maleta, oberta, sobre el llit i se n'anà a dutxar-se. Quan en sortí, s'hi trobà un grapat de mones fent de les seves: li havien escampat tota la roba i reien com «xeixes».

Les urpades de simba de què parlo, són les que vaig escoltar cap a primera hora de la nit, no sé si a la porta o per l'entorn de la fusta de les parets, acompanyades de tant en tant pel seu bram aterridor.

També es podia sentir com passaven elefants i altres animals. Qualsevol surt!

La resta de lodge on vàrem estar ja eren fets més a mida de les necessitats turístiques, o sigui, veure els animals sense perill i sense molestar-los. Alguns d'ells tenien al seu entorn un llac, perquè els

animals anessin a beure abans d'anar a dormir. Estava davant una terrassa amb uns focus que il·luminaven els animals, alhora que aquests no ens podien veure. *

LA LLUNA
CREPERIA

Pere Grau, 11 • El Masnou • 615 022 086
[@la.lluna_creperia](#) [f "LA LLUNA" CREPERIA](#)

Us desitja un Bon Any!

Som

DEMANAR AJUDA NO ÉS FÀCIL PERÒ ÉS NECESSARI

Dr. Oriol Lugo Real
www.owlpsicologia.com

Demanar ajuda pot resultar una de les accions més difícils de fer, però a la vegada pot ser el primer pas per a poder sortir d'una situació de malestar o de dolor.

Segons l'OMS (Organització Mundial de la Salut) en el 2030 els problemes de salut mental seran la principal causa de discapacitat a nivell mundial. I què hi podem fer?

Això ens porta davant d'una necessitat urgent que és la d'aprendre a demanar ajuda en els moments en els quals més necessitem que ens cuidin.

L'atenció psicològica és un dels grans suports que podem rebre, però es fa necessari que trenquem alguns tabús que encara són presents en la nostra societat (per sort cada vegada menys).

Algunes expressions que en fan referència a aquests bloquejos:

"Anar al psicòleg/òloga és només per quan estàs molt malament".
"No hi crec en els psicòlegs/logues".
"A mi no em cal".
"No hi he anat mai, per què hi haig d'anar ara?".
"Jo sol sóc capaç de resoldre els meus problemes".
...

Al final darrere de moltes expressions com les anteriors hi ha por i també incertesa.

El que podríem dir és que l'atenció psicològica no és només per a quan tenim quelcom que ens causa molt de dolor. Pot servir per a poder prevenir moltes de les situacions que després amb el temps poden derivar en possibles trastorns.

Realment el psicòleg/loga és un professional que pot ajudar-te en tota mena d'àmbits i no només vinculats amb els trastorns, com per exemple en

les esferes de l'autoconeixement, l'orientació vital, la resolució de dubtes o presa de decisions, la motivació personal...

L'ideal seria poder comptar amb aquest acompanyament molt abans que sorgís qualsevol malestar.

I pel que fa a la gent que guarden pors i recels respecte a anar al psicòleg/loga, també és rellevant desmuntar la imatge antiga del divan. Si bé és cert que encara existeixen teràpies d'aquest estil, la gran majoria de les psicoteràpies actuals estan molt més enfocades a la resolució relativament ràpida dels problemes i també a l'alliberació del malestar emocional.

Un psicòleg/òloga és un professional que t'escolta sense judici i que et pot ajudar a posar ordre als teus pensaments i a les teves emocions. Hi ha una metodologia que està basada en la ciència i que funciona.

La teva salut mental es troba a un pas de poder fer un canvi.

Estàs preparat/da per demanar ajuda? *

Joan Muray

EL MASNOU

450 anys 1573. Primera nota documental de la torre d'en Riera o torre de la presó, que era a la plaça de la Llibertat.

250 anys 1773. Primera pedra de la Parròquia de Sant Pere.

150 anys 1873. Neix la pedagoga i música Rosa Sensat i Vilà.

125 anys 1898. Fundació de la Casa Benèfica del Masnou.

125 anys 1898. Fundació del Cor de La Calàndria.

50 anys 1973. L'Acadèmia Montserrat, fundada per Ramon Marcos i Gutiérrez, tanca portes, arran de la mort del seu fundador i director.

50 anys 1973. Mor l'insigne metge Josep Agell i Agell.

CATALUNYA

900 anys 1023 Els primers notaris catalans. Els comtes els reglamenten procurant que no recaigui en eclesiàstics.

700 anys 1323 Conquesta catalana de l'illa de Sardenya. Pel tractat de Caltabellotta el papa cedeix al rei de Catalunya-Aragó la sobirania de Còrsega i Sardenya.

600 anys 1423 Mor el papa Benet XIII (el «papa Luna»). Tractat d'heretge i de cismàtic incorregible i notori.

200 anys 1823 Aixecament de les partides apostòliques. Amb aquest nom s'aixequen a Catalunya partides absolutistes que volen abolir la constitució.

150 anys 1873 La targeta postal neix a Catalunya. L'1 de gener comença la venda a Catalunya, i concretament als estancs de Barcelona, de les primeres targetes postals de l'estat espanyol.

125 anys 1898 Primera fàbrica catalana d'automòbils. La crea el fabricant tèxtil Francesc Bonet, en comprar a l'Exposició Universal de París, de 1889, un motor d'explosió i decideix construir un automòbil tricicle.

100 anys 1923 Assassinat de Salvador Seguí. Conegut com el "Noi del Sucre", líder de les assemblees obreres.

100 anys 1923 Neix el Diari de Mataró, publicació de prestigi nacional, que va sortir fins el 22 de juliol de 1936.

100 anys 1923 Primo de Rivera comença la dictadura (1923-1930) a Barcelona. Dictadura que es caracteritza per les obres públiques que duen a terme i per la seva acció contrària als drets de Catalunya. *

Efemèrides 2023

Torre d'en Riera

L'Acadèmia Montserrat

Joan Camps Ortiz

Induïts encara per l'ictus pandèmic QATAR 22, no ens hem adonat de la golejada que ens hem fet a la pròpia porteria de les addiccions tòxiques que en plena consciència o total inconsciència ens afebleixen la dignitat, impotència que els demòcrates anem cedint dia a dia en profit únic d'aquells que operen impunement amb plena aquiescència i complicitat de l'ordre constitucional blindat i corromput.

Qatar 22 ha estat la invitació perversa al món per fer-nos assimilar totes les atrocitats qüestionades en el marc ètic dels drets humans. I que millor que el futbol? On les masses viciades s'exciten i es comporten com fanàtics i eixelebrats convertint la victòria en insultant eufòria i la derrota en una frustració incontrolable que, en el no saber guanyar no-blement i no saber perdre amb continència posen en perill la pau al carrer, fins l'extrem de mobilitzar antiavalots armats i evitar que les parts s'insultin, s'esbatussin, es degollin o es matin.

No vull entretenir-me en la falsa moral, davant els indicis d'esclavisme que s'han donat en la construcció dels estadis futbolístics de Qatar, quan aquí els antiavalots els fem servir per desnonar al mig del carrer famílies amb ancians i canalla, i ho fem per obediència deguda a sentències que no tenen en compte el dret constitucional que diu que tot espanyol mereix tenir un habitatge digne. Per maltractats que puguin ser els treballadors immigrants a Qatar, probablement estan millor que les treballadores que netegen i fan els llits als hotels espanyols. Tampoc podem criticar massa les corrupteles que assenyalen als directius de la FIFA i també a alts funcionaris institucionals de la UE, quan la merda de la corrupció esta inundant tots els estaments institucionals del regim del 78, inclosa la corona.

El què s'ha constatat a Qatar és que els qatarians mascles s'han apuntat al nostre opi del futbol mundial sense desmarcar-se de la Llei Islàmica, severa especialment per les dones obligades per la Sharia a viure sota la tutela masculina sense capacitat de decisió en grans temes vitals i que permet al poderós emir Tamim bin Hamad Al Thani, ple a vessar de poder i riquesa, ser tan despòtic com vulgui

A COP DE TOGA

i a la vegada tenir contents tots els qatarians i qatarians que, aplegats no arriben als tres milions i només la quarta part són dones sotmeses per una llei inhumana que castiga l'adulteri amb lapidacions o flagel·lacions i amb la particularitat que qualsevol dona víctima de violació és jutjada com adúltera i castigada amb pena de presó i a cent cops de fuet i amb agreujants també a la pena de mort al igual que es castiguen l'apostasia i l'homosexualitat.

Si ens ho mirem bé, Qatar té un règim similar al que els nostres rebesavis van tenir amb Ferran VII, que va restablir la Santa Inquisició i mantenir la pràctica de tortures fins el 1834, però la diferència atenuant és que el poder immens de l'emir Al Thani, no li ve de descobrir les Amèriques i espoliar-les, i cal reconèixer-li la saviesa de saber repartir bona part de la riquesa que té a l'abast i la força per quedar-se-la, oferint al seu poble uns serveis socials que serien envejables per més de la meitat dels espanyols d'avui, la qual cosa fa que no ha de témer cap aldarull de la població autòctona ni cap referèndum per demanar ni autonomia ni independència, ja que la classe autòctona de Qatar viu molt millor que l'espanyola. El perill a Qatar potser sigui un altre, doncs és ben sabut que la majoria dels humans som susceptibles de mentir, robar i fins i tot matar, només ens cal la ocasió i el desig de fer-ho, d'aquí ve la dita popular de que tothom té un preu, i d'això els partits polítics espanyols saben molt bé de que va, i amb l'excusa de finançar al partit seguint l'exemple rebut per la monarquia han robat tot el que han pogut de l'erari públic que hauria ser de tots.

Tanco aquest escrit, enmig la crisi que treu foc a l'altiplà del kilòmetre zero, que bona part de la premsa anomena cop d'estat de les togues, una punta de l'iceberg totalitari que amenaça el pessic de democràcia que ens queda, només falta la veu de la conferència episcopal oferint el pal·li a les forces armades per tornar al 1936. Aquesta vegada però, tinc l'esperança que sigui Felip VI que ens sorprengui i sigui el bon monarca que ens pari el cop i aprofitant el missatge de Nadal rectifiqui dient-nos: Tranquil, Jordi, tranquil... m'he equivocat, no tornarà a ocórrer. ✱

Isabel Verdú Arnal, autora masnovina polivalent -escriu poesia, novel·la i crítica- ens ofereix aquest poema

Despertar

He sortit de casa
com qui penetra un riu
i trenca totes les tanques.

A cops de destrat
a cops d'esglai
he foradat el crepuscle
per retrobar la meua veu
i l'he acarorada, sorpresa:
he begut un brindis al no-res.

He abandonat la casa
somorta en el silenci.
M'he emmirallat en un estel.
He estavellat el cos
a les vores del camí
l'he clivellat a les roques
fins que l'extrem cansament
em reconforta.

He convidat l'apropament
d'algun risc extraordinari
de tan simple.

I l'impossible s'ha fet carn
i m'ha retornat
com un alè embriagador sense lluna.

Unes passes acompassades
s'han apropiat
entre petjades de cendres.

He sentit despertar entre les frondes l'udol
de l'animal punyent i immisericorde
que ha de salvar-me
que ha de cremar-me.

Isabel Verdú Arnal

La FrUiTa us desitja un **BON ANY**

Mestres Villà 115 - el Masnou
935 403 474 - 618 763 529

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

EL CLIC DE SERVI FRUIT
DE LA BOTIGA A CASA

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

C/. Sant Miquel, 41 - El Masnou
93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**

Jardineria
Eloy Borrallo

649 700 551

TEMPUS COLLECTION
creada pel Rebot dels Sentits

TEMPUS
ginebra

EL REBOT DELS SENTITS
El teu celler Gourmet al Masnou
DIUMENGES MÀTÍ OBERT
Passeig Romà Fabra, 25 - El Masnou
Tel. 93 178 22 97 - www.7devi.com

EL REMENAT CATALÀ

La cuina de l'Antonia

El cullerot

Ingredients

- 8 ous • 4 llesques de pa de pagès • 2 tomàquets madurs • 200g de mongetes del ganxet ja cuites
- 100g de butifarra negra • 100g de butifarra d'ou • 1 gra d'all • julivert • oli d'oliva • sal

Recepta

- 1 Suqueu el pa de pagès amb els tomàquets, una mica de sal i oli. Podeu torrar les llesques, si ho preferiu.
- 2 Talleu les botifarres a dauets d'un centímetre aproximadament.
- 3 En una paella, amb un bon raig d'oli d'oliva calent, enrossiu l'all picat.
- 4 Afegiu-hi les mongetes i les botifarres. Saltegeu-ho tot plegat uns minuts.
- 5 Agregueu-hi un pessic de julivert picat i un altre de sal.
- 6 Trenqueu els ous dins un bol i, sense batre'ls, afegiu-los a la paella, a foc suau, sense parar de remenar, fins que quallin al gust.
- 7 Serviu el remenat, ràpidament, sobre el pa amb tomàquet!

Suggeriments: Aquest i qualsevol remenat ha de ser fet i menjat per tal de poder servir l'ou quallat al punt. Podeu tenir preparat amb anterioritat el sofregit (en aquest cas, les mongetes i les botifarres). La mida del pa variarà segons l'ocasió. Podeu servir aquest remenat com a entrant o com a aperitiu delicat, sobre unes torradetes individuals.

IKIGALL

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

Celler Gallina de piel
Denominació d'origen D.O. Penedès
Variatats 85% Xarel·lo (clon propi de Cal Cassanyes), 10% Malvasia de Sitges & 5% Moscatell d'Alexandria (baies grans)
Tipo Blanc **Anyada** 2021
format 75cl **Graduació** 12% vol.

Un vi que val la pena viure

El blanc de la nostra línia preu-plaer és un vi desenfadat però seriós a la vegada. En nas és floral, cítric i afruitat, conduït per les varietats Malvasia de Sitges i Moscatell de gra gros, aromàtic i exuberant. En boca el protagonisme l'adquireix el Xarel·lo, autèntica "rock star" de la zona del Penedès, treballat 4 mesos en lies fines. Cítric, fresc i salí, de textura àgil i gran vivesa, en retronasal apareixen les herbes mediterrànies i el perfum del fonoll. Ideal per gaudir a copes, en qualsevol refrigeri o amb cuina freda. Inspirat en el concepte japonès "Ikigai" (el significat de la vida) i fent un joc de paraules al costat del conegut gall del Penedès, Ikigall és una bona excusa per donar-li plaer a la teva vida!

Corresponsal del Brasil

BON ANY

Joan Maresma i Duran

Hi havia una vegada un país anomenat Brasil, presidit per un capità anomenat *Jair Bolsonaro* que havia de comandar la sacrosanta nau de la pàtria fins el seu últim dia de mandat, el 31 de desembre de 2022.

Però el capità ha desaparegut d'ençà que *Luiz Inácio Lula da Silva* va ser escollit el seu successor el passat 30 d'octubre. I el contingut de l'obra bolsonarista, lliurada amb comptagotes i de mala gana a l'equip de transició de Lula, s'assembla més a la d'un país de fantasia, tipus Corea del Nord, on tot va bé. No obstant, sembla ser que tot està fallit i fallit en un múltiple sentit del terme: financer, social, gerencial, moral. A jutjar pels primers informes d'alguns tècnics d'aquesta transició, la desgràcia és monumental. De moment, aquest impacte encara no es comenta massa; a Brasil no es pot competir amb l'encís de les sorpreses de la Copa de Qatar, tot i que la *canarinha* ja ha estat eliminada a l'hora d'escriure aquestes ratlles.

Per tant, suposo que a la pràctica, fins a la investidura de *Lula* com a nou president, el país continuarà anant a la deriva. Potser d'aquí uns anys serà possible computar el mal que ha fet el govern del capità. En un diari ja he llegit que no hi va haver incompetència o ineficiència; hi va haver voluntat de destruir, en paraules més o menys textuales.

Escollit entre un ventall molt ampli, *Lula* ja ha començat a fer concessions: en nom de la

Richarlison d'Andrade, nascut el 10 de maig del 97, conegut com a Richarlison

Richarlison

governabilitat ja ha renunciat a destituir el president del Congrés –aliat del capità– i, al mateix temps, negocia la distribució de ministeris entre alguns partits –a Brasil n'hi ha un munt–. Aquestes concessions no tenen res a veure amb allò que predica o amb allò que diu que vol fer.

El nou president –que no és sant de la meua devoció, tot i que entre el líder del *Partido dos Trabalhadores* i el ximple malvat era l'opció menys dolenta– és conegut pel seu pragmatisme. El 2002 va suavitzar el seu discurs econòmic per vèncer resistències per part dels empresaris. Vint anys després, tendeix a repetir aquest moviment dirigit ara a propietaris de grans latifundis, a la indústria agropecuària, a evangèlics –pugen com l'escuma aquests grups; em fan por tot i que parlen en nom de Déu, diuen– i a militars.

Quan llegiu aquestes ratlles ja s'haurà acabat el Mundial. Suposo que la civilitzada Europa –defensem la multiculturalitat, l'acolliment de refugiats, les condicions laborals dignes, els drets dels homosexuals... si més no sobre el paper– hauria d'haver fet boicot. Com els Estats Units als Jocs Olímpics del 80 celebrats a Moscou o com la Unió Soviètica als jocs de Los Angeles del 84. Però no. Tenim poca memòria, som poc coherents i qui paga, mana. Em sembla que ha estat el Mundial de la hipocresia. Possiblement, com tots. Molts diners en joc, massa, i quasi tothom té un preu. Jo també. No soc pas cap il·luminat.

Enmig de tota aquesta negror, el jugador *Richarlison* –és dels pocs que va dir que havia votat *Lula*; la majoria dels jugadors de futbol són bolsonaristes, començant pel babau del *Neymar*– va dir, abans de la Copa, que es considerava afortunat, que tenia molt més que la majoria dels mortals i molt més del que necessitava, que els polítics havien de treballar per oferir una educació pública i una sanitat pública de qualitat, per un futur amb esperança per als brasilers. Hi estic d'acord.

Richarlison for president... Bon any. ✱

GENER 23: ESCRIURE, VEURE, ENJOY

With you everything. Benvingut(-da) vint-i-tres(a). T'expliquem que som a la platea catalana per no deixar mai la lluita (de defensa i promoció) de la **dramatúrgia catalana contemporània**. Viurem i voldrem Josep Maria Miró, Jordi Oriol, Joan Yago, Manuel Molins, Jordi Casanovas, Pere Riera, Cristina Clemente, Carla Torres, Helena Tornero, Eva Hibernia, Albert Mestres, (Manolo Alcántara), Francesc Xavier Meseguer, i un etcètera ben llarg. *So many people, oh so good*.

Parlem, doncs, tant d'autors teatrals com dels adaptadors a escena de petits tresors (= literatura dramàtica, **teatre de text**) que van néixer amb la il·lusió de pujar a un escenari. Teatre. Tan senzill, tan sofisticat de vegades, tan intens i apassionat sempre. Així ha de ser. Així no és sempre. Però intentar és oferir i voler. I provar és sensibilitat i art. Amb tu, tot. Benvinguda, dona de 365 intents i accions.

So many people, oh so good. Fins al 8 de gener una meravella fa parada al **Teatre Nacional de Catalunya (TNC)**, una filigrana visual plena de gràcia i agilitat,

d'horror vacui: *Déjà vu*, de la companyia (circ?, dansa-teatre?) Manolo Alcántara. **Aprendràs que la bellesa d'un calaix pot ser infinita**.

foto Raquel Garcia |

També fins al 8 de gener, la companyia **La Calòrica (Joan Yago)** porten reflexió i disbauxa al Teatre Borràs, amb l'auca ecologista *De què parlem mentre no parlem de tota aquesta merda*.

foto May-Zircus / TNC |

Teatre Capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart
rmisart@hotmail.com

18 de gener. Comença una *Terra baixa* (*Reconstrucció d'un crim*) molt especial al **TNC** (Sala Gran). Carme Portaceli i Pablo Ley fan pujar a escena una bomba preciosa **actoral: Pepo Blasco, Laura Conejero**, Mohamed El Bouhali, Borja Espinosa, Eduard Farelo, Mercè Mariné, Roser Pujol, Manel Sans, Kathy Sey i Anna Ycobalzeta. Feina de dramatúrgia: s'ha traslladat l'obra al segle XX (durant dues hores i mitja, de funció).

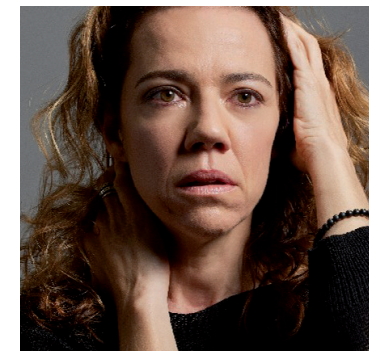

foto Lander Larrañaga |

Amb humor negre i molta música, *El missioner*, una proposta de La Virguerria (Aleix Fauró, Isis Martín, Patrícia Bargalló, Júlia Ribera) aterra al **Brossa**, al carrer de Flassaders. Del 18 de gener al 5 de febrer. ✱

FELIÇ 2023

BLAS FLECHA
Pintor

- Decoració en general
- Interior i exterior
- Allisat d'estucats

607 082 025 - El Masnou

Antem

Podologia · Posturologia
Elizabeth Tió

Núm Col. 0791

Fontanills 2 - El Masnou
618 61 11 86

6 i 17 de gener TORTELLS de REIS i de SANT ANTONI i també borregos de les PASTISSERIES del Masnou

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ
GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4 - El Masnou
93 555 04 60

david
pastisser

MMACE02 (Millor Mestre Artesà Xocolater d'Espanya 02)
Medalla de bronze MMAPE03 (Millor Mestre Artesà Pastisser d'Espanya 03)
Mestre Pastisser
Finalista (Millor Pasta té d'Espanya 15)
Navarra 100 • 93 555 34 75 • El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Pere Grau, 59 - El Masnou
Commandes: 93 555 06 61
info@pastisseriamiquel.com

La Moreneta
PASTISSERIA • CONFITERIA
Itàlia 31 - El Masnou
935 553 564

Passatemps

Elena Feliu

La sopa de lletres

dels bons desitjos pel nou any

E	P	R	O	U	D	E	L	E	T	R	A	N	Q	U	I	L	·	L	I	T	A	T	U
N	O	A	Ç	L	I	N	S	A	O	I	H	C	C	O	M	P	R	E	N	S	I	O	E
E	T	L	A	S	V	A	T	R	S	U	L	E	G	R	I	P	O	N	T	E	Ç	R	S
T	R	·	U	B	O	I	C	Ç	L	·	L	Ç	O	T	E	C	S	L	I	M	A	B	F
S	O	L	S	O	L	I	D	A	R	I	T	A	T	R	N	Ç	S	N	T	P	L	A	O
A	P	I	B	I	U	B	R	I	A	M	B	R	A	I	B	P	A	U	U	A	·	B	R
M	L	A	B	T	N	N	A	C	O	L	I	N	T	E	T	C	L	·	L	T	L	I	Ç
A	E	A	I	P	T	E	F	E	L	I	Ç	A	N	Y	N	O	U	O	Ç	I	M	A	R
S	M	M	A	R	A	S	M	A	C	A	L	R	O	E	S	M	T	U	I	A	A	S	O
A	A	O	Ç	M	T	Ç	A	N	T	I	B	·	O	N	I	P	A	I	U	L	L	O	Ç
A	I	R	L	M	I	A	S	I	S	O	S	A	L	U	T	R	I	N	E	N	·	I	A
R	R	G	U	I	E	S	P	E	R	A	N	Ç	A	U	P	A	R	G	M	P	L	M	R
A	E	L	·	L	Ç	H	T	R	D	E	A	C	U	C	S	A	R	R	E	N	I	A	O
I	T	Ç	A	M	C	G	C	A	L	R	F	S	O	M	R	I	U	R	E	S	L	E	I
T	R	A	N	Q	L	·	L	I	T	A	T	I	E	R	A	P	O	S	L	G	O	C	L

Feliç any nou • Il·lusió • Empatia • Amabilitat • Comprensió • Salut • Amor • Voluntat • Pau • Esforç
• Tranquil·litat • Amistat • Alegria • Somriures • Solidaritat • Esperança

L'enigma V.D.R.

Aquesta mitjanit hi ha hagut una gran tempesta, amb llamps a dojo, pluja, vent i calamarsa... Però 48 hores després llueix el sol. És possible?

Resposta: No, perquè 48 hores després torna a ser mitjanit.

BON
ANY**3**

**ESTUDI
SANTIELENA**

Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielena.com
santi@estudisantielena.com • 699 775 558

UN NOU ANY!

BENVINGUT 2023!
il·lustració JOAQUIM BEL

Els vibrants concerts de Nadal acomiadaven el mes de desembre a ritme de jazz amb l'Ohio Big Band de Mataró, la Coral Xabec de Gent del Masnou i la Coral Joia d'Alella. Si els aplaudiments són un bon barem, podem corroborar que els concerts van ser tot un èxit. Aquella energia i alegria que ens van transmetre l'atresorem per encarar amb força el nou any.

Amb aquelles bones sensacions, i com aquell qui comença un nou curs, estrenem calendari amb un grapat de projectes i bons propòsits: deixar enrere els mals moments i viure amb plenitud els dies que vindran. La dita diu: "després del temporal ve la calma". És per això que encetar els mesos amb

força convicció capejant el vendaval, les pluges d'hivern, i els dies sòpits que ens afeixuguen, ens permetrà arribar al bon temps delectant-nos de la frescor i el perfum de la primavera.

A l'estiu, submergir-nos en el nostre mar ens renovarà, i a la tardor, quan els pollanques es despullen, abraçarem la melangia per tornar a segellar els nostres dies amb un aprovat esplèndid.

Un cop més, el so dels bons auguris i desitjos que ens regalem en acomiadar l'any, i la música (oportunitat de creixement, explosió de joia, corrent de pau i de comunicació), ens ajudaran a fer el camí i ben segur a treure una bona nota. ✨

Nadal 2022. Panera Solidària de l'ANC del Masnou per als encausats pel Procés

El passat 21 de desembre es va sortejar la panera de Nadal que va confeccionar l'ANC del Masnou. La recaptació total, 1000€, es va ingressar a la caixa de solidaritat per a les persones injustament represaliades per la justícia espanyola. El guanyador fou l'Enric Mudarra del Masnou, enhorabona. Donem les més

sinceres gràcies a qui hi va col·laborar: preparant el sorteig, comprant les butlletes o amb el farciment de la cistella, particulars i comerços del poble: **La Fruita, Can Rac, Carnisseria Ventura, Can Font, La Moreneneta, Can Matalí i Can Colomé.** Us desitgem molt Bon Any ple de justícia, solidaritat i llibertat.

Enric Mudarra

NADALES A RITME DE JAZZ

El baròmetre dels aplaudiments del públic i de les felicitacions que vam rebre, el resultat va ser un bon concert.

Fotos SANTI DURAN

La Coral Xabec va haver de navegar per mar amb maregassa i com aquest estat de la mar, amb onades amenaçadores. Així va començar la vigília del concert, amb el sobtat anunci de la indisposició del nostre director i arranador de la part coral del concert, el mestre Jordi Lanza, que li impedia dirigir-nos l'assaig general del vespre i, sobre tot, la part a capella del propi concert.

Teníem programat i anunciat de feia mesos el concert del 17 de desembre. Un concert que ja hauríem d'haver fet l'any passat i que, pel maleït Còvid, es va haver de suspendre. No podíem acceptar que

La Coral Xabec, la Polifònica Joia d'Alella i la Ohio Big Band de Mataró

es repetís aquesta situació, impeding-nos poder dir al públic un bon Nadal. Com es tractava d'un concert on estàvem embarcats la nostra Coral, la Polifònica Joia d'Alella i la Ohio Big Band de Mataró, ens vam posar les piles, tot demanant l'auxili del director del concert, en Vicens Martín, compositor de la partitura orquestral, que va aconseguir l'ampliació del repertori de la part orquestral i la direcció de les corals del cant comú, podent oferir així un complet concert.

Segons el baròmetre dels aplaudiments del públic i de les felicitacions que vam rebre, el resultat va ser un bon concert. Objectiu assolit i fins els propers, el primer dels quals, a Mollet del Vallès i després, el concert de primavera, que serà a l'església de Sant Pere, el dia de Sant Jordi. Haurem de demanar al Sant Patró la seva protecció per tal de no haver de lluitar contra el drac de les adversitats. ✨

FIRSTSTOP

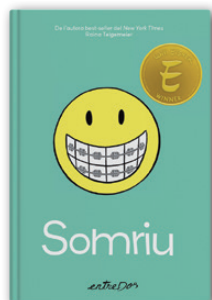
Pneumàtics • Alineació de direcció
 Manteniment cotxe i moto
 Revisions ITV • Diagnòstic electrònic
 Frens • Bateries • Polit de fars • Amortidors
 Tubs d'escapament • Embragatges
 Distribucions • Reprogramació

Bon Any Nou

www.firststopmasnou.com - c/ Itàlia, 12 • El Masnou • 935 409 971 • 625 045 546

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Somriu

Autora i il·lustradora Raina Telgemeier
Editorial entreDos

Lloc i any d'edició Blanes, 2022
Nombre de pàg. 218

UNA NOVEL·LA GRÀFICA AUTOBIOGRÀFICA

La novel·la gràfica està de moda, i no només entre el jovent, i per això n'augmenten les traduccions (i esperem que també ho vagin fent les edicions

d'autors catalans). La jove editorial entreDos, n'anuncia una trilogia de Raina Telgemeier, i ens n'ofereix el primer volum, Somriu, una història d'adolescència i de superació personal clarament autobiogràfica, com ens deixa ben clar la pàgina final d'agraïments (p. 216), ja que l'autora ha mantingut els noms familiars a l'obra (Sue i Denis, els pares; Amara i Will, la germana i el germà més petits; i Raina, la protagonista, narradora i dibuixant), l'ha situada a San Francisco, la seva ciutat natal, i s'hi presenta com una enamorada de l'art i del dibuix (p. 88), descobreix que vol ser dibuixant (p. 90) i comença a mostrar els seus dots des de l'escola i l'institut amb cartells... (p. 194). A la "Nota de l'autora", que trobem al final el volum (p. 217), ens explica com va néixer la idea, gairebé necessitat, de convertir en còmic la història de les seves dents, que la van marcar durant quatre anys llargs, en plena adolescència, en el pas de l'escola a l'institut. La història comença amb la visita de la Raina al dentista, amb onze anys a punt de fer-ne dotze, per si ha de portar ferros. Aquest primer "disgust" se li complica a causa d'una

caiguda que li fa perdre dues dents; i ho fa fins al punt que durant quatre anys ha de visitar tota mena de dentistes (ortodontistes, endodontòlegs, periodontòlegs...). Aquest fet es converteix en la seva obsessió, a la qual ajuden les bromes d'amigues i amics, i fins i tot alguna de la germana, i el fa culpable de gairebé tot el que li passa de negatiu, sobretot del seu suposat poc èxit amb els nois, especialment amb el Sean, un company d'institut que només pensa en el bàsquet. Malgrat els mals moments, els disgustos i plors, la Raina, ho superarà, com demostren la seva facilitat per fer nous companys, els èxits en el dibuix..., i, sobretot, la seva reflexió final: "I em vaig adonar que havia deixat que el meu aspecte exterior influís massa en com em sentia per dins." (p. 208)

Afegiu-hi uns dibuixos d'allò més expressius, una bona varietat de vinyetes, així com l'ús d'onomatopeies, cossos de lletra diferent..., i una molt bona traducció i edició, i entendreu per què avui recomano una novel·la gràfica juvenil que també pot interessar al públic adult. Ah, i que pot ser una bona lectura escolar. ✱

GENT DEL MASNOU

EXPOSICIONS

Mostra de vestits i gorres tradicionals del món

Fins al 16 de febrer de 2023

CONFERÈNCIES

Podar? Per què, com i quan?

Dissabte 21 de gener, a les 18 h. a la sala d'actes de Gent del Masnou
A CÀRREC del soci RAFAEL BARNADAS, pàgès.

classes de TAI TXI

Horari Dijous de 18,15 a 19,15 h

Preu trimestral 80 €

Inscripcions Gent del Masnou,
c/ Dr. Agell, 9, laborables de 18 a 20 h.
gentdelmasnou@gmail.com

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

Dimecres de 18,30 a 20 h.

Informació a: gentdelmasnou@gmail.com

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal**, professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda. **Els dimarts de les 18,30 a 20 h.**

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com • 695 389 304

Lloc Gent del Masnou - c/ Dr. Agell 9 - El Masnou

DANSES AL MASNOU

Contingut Aprenentatge i pràctica de diverses danses del repertori internacional. En cercle, en semicercle, en línia... Quan les condicions sanitàries millorin, incorporarem balls folk de parella. **Mestre de dansa** Mon Cardona **Dates** s'escauen en divendres (5 sessions). **Horari** de 19 a 21 h. **Preu trimestral** 40 € **Informació** danses.mon@gmail.com • 695 389 304 **Lloc** Gent del Masnou - c/ Dr. Agell 9 - El Masnou

• Les places són forçosament molt limitades; s'admetrà per ordre d'inscripció. Porteu roba i sabates còmodes i moltes ganes d'aprendre i passar-ho bé. Continuarem prenent les precaucions sanitàries: higiene de mans, mascareta...

EXPOSICIÓ

13 anys de Procés independentista al Masnou

Del 14 al 22 de gener de 2023

Sala d'exposicions del Casinet

Inauguració per Jordi Pesarrodonà dissabte 14 a les 7 de la tarda.

Dissabte 21 a les 12 del migdia tertúlia amb Josep Cruanyes.

Durant els dies de l'exposició hi haurà diversos actes.

Al Masnou decidim 2009 – Assemblea Nacional Catalana 2022

TÚ TAMBÉ N'ETS PROTAGONISTA

assemblea

Al Masnou
Decidim!

Ajuntament
del Masnou

ATENCIÓ

Nadons masnovins nascuts el 2022

29a Trobada de Nadons del Masnou nascuts el 2021

Convocatòria per a la
30a FOTOGRAFIA de NADONS
DIUMENGE 15 de GENER del 2023
a les 11.30 h. a l'escalinata del
jardí de Bell-resguard, a tocar de la NII

Informació a 699 775 558 i @revistagentdelmasnou

organitza
**ESTUDI
SANTIELENA**
Disseny gràfic • Il·lustració

foto

CARDONA
FOTOGRAFAT

col·labora
 Ajuntament del Masnou